

for nødvendig, kunde henregnes til de fromme Ønster, maatte kunde være et urimeligt Forlangende; men foruden, at, som sagt, den ærede Minister selv har taget Initiativet, maa jeg tillade mig at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at vi nu ere ifærd med at anlægge en Bro paa et andet Sted af Limfjorden, og at der derved maatte ogsaa for det Spørgsmaal, som jeg har draget frem, kunde være aabnet en Mulighed for, at vi ogsaa paa dette Punkt af Limfjorden kunde faae Udsigt til at faae en fast Bro for en Pris, der ikke kan anses for urimelig. Men, hvis saaledes Færgesforholdenes Forbedring, Løsningen af det Spørgsmaal, som her foreligger, naturlig kunde ske ved Hjælp af denne Broforbindelse, kommer tillige det andet Spørgsmaal frem, som staar i Forbindelse dermed, nemlig Spørgsmaalet om Histed Amts Forbindelse med Statsbanen ved Anlæg af en mindre Bane fra Struer til Ottesund, og det maa da undersøges, om ikke hele Spørgsmaalet naturligt kan løses derved, at man i Stedet for at tænke sig et mindre Statsbaneanlæg alene, kan gaa et Skridt videre og tænke sig et Jernbaneanlæg fra Struer over en fast Bro ved Ottesund og da faae denne Bane, som den ærede Minister paa en Maade selv har givet Stødet til, op igennem Thy til Histed. Det er, som det vil ses, en ganske anderledes fylgig Maade at løse dette Spørgsmaal paa, end den Mulighed, jeg først antydede og stillede i Udsigt, og det turde maatte ved nærmere Overveelse vise sig, at Manen er lettere at realisere end mulig adskillige ærede Medlemmer i første Diebst kunde være tilbøjelige til at antage. Jeg skal for det Første tillade mig at fremhæve, hvorledes, som jeg ved tidligere Leiligheder har berørt, det Amt, hvis Interesser jeg her tillader mig at varetage, har maattet bidrage ligesom andre Amter i Jylland til at faae Statsbaneanlæg udførte, uden selv at faae den allermindste direkte Nytte af disse Baneanlæg, og at det altsaa kunde være en ganske naturlig Ting, om man ogsaa vilde søge at imødekomme dette Amt, ved at bidrage til Anlægget af en Bane af den Størrelse, at den foruden at gavne Thyholm og Thy, som aldeles umiddelbart ville komme til at nyde Godt deraf, tillige vilde bidrage til, at Mors, i det Mindste den største Del af Mors, vilde faae betydelig lettere Udgang til Jernbaneforbindelser end den, der nu foreligger for denne frugtbare Ø, idet den nu nærmest er henvisst til Forbindelsen med Statsbanen over Blyngøre og Stive. Det er en given Sag, at, for at opnaa et saadant Gode, maa vedkommende Egn være villig til at bringe Offre; men for at Sagen overhovedet kan gaa, maa det være en Forudsætning, at Regjeringen vil tage sig alvorlig af denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig kortelig at antyde, hvad der efter min Mening kunde ogsaa fra Regjeringens Standpunkt tale for at gjøre Noget i denne Henseende.

Dels maa her fremhæves Hensynet til, at man paa denne Maade fik en virkelig fyldestgørende og i alle Maader tilfredsstillende Løsning af det bedste svarende Spørgsmaal om Ottesund, dels forsyner man herved en meget rig Landsdel med en Jernbane, der vilde faae en Længde af mellem 9 og 10 Mil, dels skaffede man derved Statsbanerne en meget betydelig Indtægt. Forholdene ere nemlig ikke her saaledes som andetsteds f. Ex. med Silkeborg- og Herringhønen, at Staten allerede nu tilbøds faar Trafikken fra Egnen; men Forholdet er dette, at en Trafik, som nu gaar en anden Vej, vil ved Anlægget af en saadan Bane naturligvis komme til at blive til Indtægt for Statsbanerne, medens den, som sagt, nu gaar tabt for dem. Naar altsaa disse forskellige Hensyn tages i Betragtning, har jeg tænkt mig, at det var muligt, at den høie Regjering i Stedet for at gaa den af mig først antydede Vej, altsaa nøies med en tidsvarende Forbedring ved Hjælp af en Dampfærge ved Oddefund og Anlægget af en mindre Baneforbindelse, kunde finde sig bespøret til for at løse Oddefunds-spørgsmaalet og paa Grundlag af de Begunstigelser, som Loven af 23de Mai s. A. stiller i Udsigt, at foretage Skridt til at hjælpe den betydelige Del af Landet, hvis Interesse jeg her søger at varetage, saaledes at ogsaa denne Del af Landet kunde komme til at nyde Godt af de store Fordele, som en Jernbaneforbindelse medfører fremfor Dampstedsforbindelsen. Jeg skal altsaa, idet jeg har antydet disse to Maader, paa hvilke Spørgsmaalet kunde løses, af hvilke den sidste selvfølgelig i alle Maader er den fyldestgørende, tillade mig at opløse Forespørgselen, saaledes, som jeg har stillet den, nemlig:

„Næste den høitærede Minister i den nærmeste Fremtid at foretage Skridt for at tilvejebringe en Jernbaneforbindelse mellem Struer og Oddefund i Forbindelse med en tidsvarende Omordning af Færgesæsenet ved det nævnte Sund?“ og skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger, afventende, hvad den høitærede Minister maatte svare paa denne Forespørgsel.

Indenrigsministeren: Jeg kan paa denne Forespørgsel svare paa en Maade baade Ja og Nei. Dog vil jeg sige, at naar man ligefrem spørger mig om, hvorvidt jeg i den nærmeste Fremtid vil bygge et Stykke Bane fra Oddefund til Struer, saa svarer jeg derpaa Nei. Skjøndt det er et Forslag, som er kommet frem fra en af mig selv nedsat Kommission, har det naturligvis ikke forhindret, at jeg selv har maattet tage under Overveelse, hvorvidt det virkelig var et Forslag, der dels overhovedet fortjente Anbefaling, dels var i Stand til at afhjælpe den Trang, som Kommissionen mente, at den kunde afhjælpe. At dette maatte staa i Forbindelse med en Omordning af Færgesforholdene og da navnlig, naar det skulde have nogen Betydning med en Dampfærgesforbindelse